

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Madari Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Horváth István ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. május 13. napján kelt 18.P.20.583/2008/20. számú ítélete ellen a felperes által 22/I. és 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 130.000,- (Egyszázharmincezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

A 312.000,- (Háromszáztizenkettőezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 5.200.000,- Ft és ennek 2004. január 1-től járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint ő szabadalmaztatta az "A" tönkölybúzákat és az "A" védjegyre az alperessel és "B"-vel együtt szerzett védjegyohtalmat. Az "A" márkánévnek és az "A" tönkölybúzából készített termékek gyártásának átengedésére 2003. március 1. napján szerződést kötöttek az "C" Kft-vel, mint átvevővel, aki az így előállított termékek után díjfizetésre vállalt kötelezettséget. A díjat az alperes felvette, de a felperes felé nem számolt el azzal.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a felperesi kereset jogalapját és összecszerűségét, állította, hogy semmilyen összeget nem vett fel, amellyel a felperes irányában elszámolási kötelezettsége lenne. Nem vitatta, hogy az "C" Kft-vel létrejött a szerződés, ugyanakkor kifejtette, hogy a szerződés szerint annak melléklete kellett volna, hogy tartalmazza a gyártandó termékeket és a termékek árát. Ilyen melléklet azonban nem készült el, így a szerződés nem lépett hatályba.

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kimondta, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 264.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a peres felek és **"B"**, mint átadók, valamint az **"C"** Kft., mint átvevő 2003. március 1. napján szerződést kötöttek. A szerződésben az **"C"** Kft. kötelezettséget vállalt a felperes által szabadalmaztatott növényekből készült és/vagy a 8. pontban meghatározott márkanevek alatti pékipari termékeknek a piaci igényeknek megfelelő mennyiségű gyártására, a szerződésben meghatározott feltételek alapján. A szerződés 1. pontja szerint az 1. számú melléklet tartalmazza az átvevő által gyártandó termékeket, amelyet a szerződő felek aláírásukkal hitelesítettek, illetve annak bővülése esetén hitelesítenek.

A 4. pont szerint az így gyártott termékek árát a szerződő felek közösen állapítják meg, melynek alapja az adott termék előállítására vonatkozóan az átvevő által igazolt költségek + minimum 30 % haszon.

A 6. pont alapján az átvevő az átadó által meghatározott növényekből és alapanyagokból előállított termékeket csak **"A"**, illetve az átadó által a későbbiekben meghatározott és a szerződésben leírt korlátokkal használatra átadott márkanev alatt bocsáthatja forgalomba, ettől a szerződő felek csak közös megegyezéssel írásban térhetnek el. A szerződés 12. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a megállapodás tárgyát képező termékek gyártásából és értékesítéséből származó bevételeket milyen arányban, milyen módon osztják fel egymás között.

A bíróság megállapítása szerint ... védjegy lajstromszám alatt került lajstromozásra az **"A"** ábrás védjegy. A védjegy jogosultjai a peres felek és **"B"**, az oltalmi idő kezdete 2003. július 3.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a fentebb megjelölt szerződés tárgya az **"A"** ábrás védjegy használatának átengedése volt, s a használat fejében az **"C"** Kft. jutalék fizetésére volt köteles. A szerződés az 1. számú melléklet szerint meghatározott termékek gyártására vonatkozott volna, a melléklet elkészítése a felperes feladata volt, de ez nem készült el. A felek nem állapodtak meg sem a gyártandó termékekben, sem azok árában, így a szerződés a meghatározott termékekre nézve nem jött létre, annak alapján az **"C"** Kft. kifizetést az alperesnek nem eszközölt. Az alperes a perbeli szerződés alapján a sváb pékségtől pénzt nem vett fel.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásban kiemelte, hogy álláspontja szerint a peres felek, továbbá **"B"** és az **"C"** Kft. között az 1997. évi XI. törvény 23. §. (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerinti használati szerződés jött létre (védjegylicencia-szerződés). Ennek alapján a védjegyjogviszony jogosultja engedélyt ad a védjegy használatára, a használó pedig köteles ennek fejében díjat fizetni.

A bíróság ebben a körben rámutatott arra, hogy a felperes, az alperes és **"B"**, mint védjegyjogosultak a védjegy hasznosításáról voltak jogosultak dönteni, az **"A"** név használatáról nem. Mind az alperes, mind pedig **"B"** tanú egyezően adták elő, hogy a védjegy hasznosítását tekintették a szerződés tárgyának. Utóbbi szerint az **"A"** védjegyről volt szó logóval, ennek használatát adták volna át, a szerződés pedig a védjegy alatt gyártott

és forgalmazott termékekről szólt volna. Ezt megerősítette **"D"** tanúvallomása is, mely szerint nem az **"A"** név használata miatt kellett volna fizetni. **"E"** tanú is akként nyilatkozott, hogy az **"A"** nevet levédették és ennek kapcsán volt vita, a tanú úgy tudta, hogy a védjegy hasznosításáról volt szó.

A fentiekkel szemben a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a szerződés tárgya nem csupán a védjegy használatának az átengedése, hanem az **"A"** megjelölés használata és a felperes által szabadalmaztatott növényből készült termékek gyártása és annak fejében díj fizetése volt. Ezt azonban a felperes nem igazolta, a bizonyítatlanság következményeit ő köteles viselni.

A felperes állítása szerint a piaci igények szerint történt a gyártás, ugyanakkor a szerződés 1. pontja szerint a szerződés mellékletében határozzák meg a gyártandó termékek listáját. **"B"** és **"D"** tanúk előadása szerint a gyártás megkezdéséhez az kellett volna, hogy a mellékletben meghatározásra kerüljenek a gyártandó termékek és a pékségnek átadásra kerüljön a termékek gyártmánylapja. Nem alapos tehát azon felperesi hivatkozás, hogy a piaci igények határozták meg a gyártandó termékek listáját, így a mellékletre nem volt szükség a szerződés hatályosulásához. A bíróság kiemelte, hogy a szerződés szerint a piaci igények csupán a termékek mennyiségére vannak kihatással. Arra nézve melléklet nem született, hogy ténylegesen mit kellett volna a pékségnek gyártania, így a gyártandó termékek körére nézve nem jött létre a felek megállapodása, a szerződés lényegében csak keretet biztosított, tartalommal azonban a melléklet töltötte volna ki.

Mindemellett a felperesnek azt is bizonyítania kellett volna a Pp. 164. §. (1) bekezdése alapján, hogy a perbeli szerződés kapcsán az alperes a pékségtől - heti 100.000,- Ft összegben - jutalékot kapott. A felperes azonban ezen állítását sem tudta igazolni, az alperes tagadta ezt, míg a tanúként meghallgatott **"D"**, a pékség ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy az **"A"** név alatt gyártott termékek kapcsán az alperes részére kifizetés nem volt, **"B"** tanú álláspontja szerint a szerződés teljesítésére nem került sor. **"E"** előadta, hogy senki nem mondta, hogy kifizetés történt, **"F"** tanú pedig azt említette, hogy nem látta, hogy valaki pénzt vett volna fel.

A bíróság ebben a körben **"G"** tanúnak a vallomását figyelmen kívül hagyta, tekintettel volt arra, hogy a tanú a felperes házastársa és vallomása elfogultságára utalt az alperessel szemben tett megnyilatkozása, mely szerint az alperessel való találkozása óta sértve érzi magát, az alperest szélhámosnak, csalónak tartja.

A bíróság ítéletében kitért arra, hogy a felperes által csatolt szórólapok - bár céljuk az **"A"** termékek népszerűsítése - nem igazolják, hogy az alperesnek elszámolási kötelezettsége keletkezett. Ugyancsak nem igazolja ezen elszámolási kötelezettséget **"H"** tanú által küldött, a két termék címketervével kapcsolatos e-mail sem.

A bíróság elutasította a felperes azon bizonyítási indítványának teljesítését, mely az **"A"** terméknéven forgalmazott tönkölybúza termékek mennyisége és az ezzel kapcsolatos éves nettó árbevétel kimutatására kérte kötelezni a sváb pékséget. Ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy nem az **"A"** terméknéven forgalmazott tönkölybúza termékekre irányult a szerződés, hanem a védjegy használata, hasznosítása képezte a szerződés tárgyát. Az, hogy a pékség az **"A"** nevet használta, mert **"A"** lisztből készültek a termékek, független a perrel érintett szerződéstől. Ez önmagában nem alapozza meg tehát az alperes elszámolási kötelezettségét.

A felperes fellebbezésében az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése téves és megalapozatlan, a szerződés nem minősíthető védjegy használatára vonatkozó megállapodásnak. Ugyan kiterjed az "A" márkanév használatára is (6. pontja), de nincs szó védjegyről, logóról vagy egyéb megkülönböztetésről. A szerződés a felperes által szabadalmaztatott búzafajtából készített, és az "A" név alatt forgalmazott pékipari termékekre vonatkozik. A védjegykénti megjelölés csak egy későbbi folyamat tárgya és eredménye volt.

A felperes álláspontja szerint a meghallgatott tanúk ("D", "E", "F" és "B") nyilatkoztak arról, hogy az alperes vett fel pénzt a Kft-től. Nyilvánvalóan nem felel meg a valóságnak "D" vallomása tekintetben, hogy a szerződésnek nincs köze az "A" név használatához.

A felperes kifogásolta, hogy a bíróság nem adott helyt bizonyítási indítványának, a pékség kimutatása ugyanis segítette volna annak bizonyítását, hogy milyen mennyiségű tönkölybúza termék került forgalomba "A" név alatt. Változatlanul fenntartotta azon indítványát, hogy a bíróság kötelezze az "C" Kft-t kiadási bizonylatai csatolására és e vonatkozásában szakértő kirendelését kérte. Szakértői bizonyítás útján igazolható, hogy a perben nem álló átvevő a szerződés tárgyát képező termékeket előállította és forgalmazta-e, ezek után mekkora részesedést kellett volna megfizetnie az átadó számára, továbbá, hogy az alperes vett-e fel pénzt a szerződés szerinti vagy más jogcímen az átvevőtől és ennek alapján alapos-e a felperesi követelés. Mindez az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlését követeli meg.

A fellebbezése kiegészítésében kifogásolta, hogy a bíróság nem oldotta fel azt az ellentmondást, amely "H" tanúvallomása, valamint az általa küldött e-mail-ek tartalma között húzódik. Csatolta "F" tanú 2009. április 6-án írt levelét, amely megkérdőjelezi a tanú tárgyaláson tett vallomását. Erre figyelemmel kérte a tanú ismételt meghallgatását, aki tud arról, hogy az alperes hetente 100.000,- Ft-ot vett fel a pékségtől.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság számos tanút hallgatott meg, csatolásra kerültek az ügyvel kapcsolatos okirati bizonyítékok, a peradatokat az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte. A szerződés melléklete nem készült el, így a szerződés bár érvényesen létrejött, de hatályba nem lépett. A fellebbezés és kiegészítése mellékleteként csatolt iratok az alperes részére történő esetleges kifizetéseket nem igazolják. A fellebbezésben foglaltakkal szemben egyetlen tanú sem állította, hogy az alperes pénzt vett volna fel a szerződés alapján a pékségtől.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélőtábla a 2003. március 1-jén létrejött szerződés Ptk. 207. §. (1) bekezdésének megfelelő értelmezése körében maga is osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a megállapodás nem védjegylicencia-szerződésnek minősül, tárgyát nem a védjegy használatának ellenérték fejében való átengedése képezte. Az átvevő azt vállalta, hogy a felperes által szabadalmaztatott növényekből meghatározott sütőipari termékeket állít elő,

ezeket csak a meghatározott márkanév alatt értékesíti, az ebből származó bevételeinek egy részét pedig az átadóknak megfizeti.

Az elsőfokú ítéletnek a szerződés minősítése és tartalma tekintetében elfoglalt álláspontja tehát nem helytálló.

A felperesnek a perben a Pp. 164. §. (1) bekezdésére figyelemmel mindenekelőtt azt kellett volna bizonyítania, hogy a fenti szerződés teljesítéseként az átvevő az alperesnek kifizetéseket eszközölt.

Az elsőfokú eljárás során beszerzett peradatok azonban - ahogy erre a megyei bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelése során rámutatott - ennek ítéleti bizonyossággal való alátámasztására nem alkalmasak.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben **"D"**, **"E"**, **"B"** és **"F"** ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tettek, a csatolt szórólapok és **"H"** e-mailjei sem alkalmasak ennek bizonyítására.

A felperes indítványozta, hogy a bíróság keresse meg az átvevőt az alperesnek történt kifizetések kimutatására. Az átvevő ügyvezetőjének tanúvallomása szerint az alperesnek a szerződés alapján a cég részéről nem került sor kifizetésre. Ezek után a megyei bíróság alappal mellőzte az átvevő írásbeli kimutatás becsatolására irányuló megkeresését.

A felperes indítványozta (12/F/1. számú irat), hogy a bíróság annak teljes kimutatására is kötelezze az **"C"** Kft-t, hogy milyen mennyiségben forgalmazott **"A"** terméknéven tönköltybúzatermékeket és ennek mennyi volt a nettó árbevétele.

Ezen indítvány mellőzése körében az ítéletábra rámutat arra, hogy az alperessel szembeni követelés érvényesítése során nem azt kellett a felperesnek bizonyítania, hogy az átvevőt az átadók felé terhelte-e a szerződéssel kapcsolatosan bármiféle kötelezettség, hanem azt, hogy az alperes részére sor került-e az átadó részéről teljesítésre. Ennek igazolására azonban az indítványozott bizonyítás nem alkalmas.

A felperes a keresetlevél áttételét megelőzően, a Fővárosi Bíróság előtt 29.P.26.511/2007/2. számú beadványában úgy nyilatkozott, hogy „szükség esetén” szakértő kirendelését kéri a pékség könyvelését illetően annak megállapítására, hogy az átvevő milyen összegű bevételre tett szert és az alperesnek milyen összegeket fizetett meg. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. §. (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének maradéktalanul eleget téve többször tájékoztatta a felperest a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről (5. számú jegyzőkönyv 5. oldala és 12. számú jegyzőkönyv 9. oldala). A felperes a bíróság ezt követő felhívására azonban csupán a tanúk meghallgatása és az átvevő kimutatásának becsatolására irányuló bizonyítási indítványát tartotta fenn, szakértői bizonyítást a bíróság felhívása ellenére sem indítványozott.

A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tények bizonyítását szolgáló felperesi indítványoknak maradéktalanul eleget tett és csak a szükségtelen indítványok teljesítését mellőzte. Az így beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével ítélte bizonyítatlannak azt a felperesi állítást, hogy az alperes a perrel érintett szerződés kapcsán az **"C"** Kft-től kifizetésben részesült.

A felperes fellebbezése kiegészítésében **"F"**-el folytatott levelezésének anyagát csatolva indítványozta a tanú ismételt meghallgatását. Ezzel kapcsolatosan azonban megállapítható, hogy a levelek a korábban már meghallgatott tanútól olyan nyilatkozatot nem tartalmaznak, mely szerint az átvevő valóban fizetett az alperesnek jutalékot. Erre figyelemmel az tanú újbóli meghallgatása iránti indítványt az ítéletábra elutasította.

A másodfokú eljárás során a felperes indítványozta (23. számú irat) a pékség kiadási bizonylatainak szakértő útján való vizsgálatát, ezen indítványának teljesítésére azonban a másodfokú eljárásban a Pp. 235. §. (1) bekezdésében foglaltak nem biztosítanak eljárásjogi lehetőséget.

A kifejtettakra tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja, (5) és (6) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes személyes költségmentességére figyelemmel a feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Győr, 2010. május 13. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.. Szalay Róbert sk.
előadó bírő bírő

A kiadmány hitelével:
Kiadó: